

Sygn. akt I C 981/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSR Daniel Mychliński

Protokolant – protokolant sądowy Anna Maria Butryn

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 13 września 2017 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko C. W.

o zapłatę 388,94 zł

orzeka:

I. powództwo oddala;

II. zasądza od powoda (...) S.A. w W. na rzecz pozwanego C. W. kwotę 77,00 zł (siedemdziesiąt siedem złotych), tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 981/17

UZASADNIENIE

W dniu 18 marca 2010 r. do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego wpłynął pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko C. W., w którym powód (...) S.A. w Z. (obecnie z siedzibą w W.) domagał się zasądzenia kwoty 388,94 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od poszczególnych należności składających się na kwotę główną za okres od dnia 18 marca 2010 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W dniu 13 kwietnia 2010 r. został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie zasądził kwotę dochodzoną pozwem i koszty procesu. Od w/w nakazu pozwany C. W. wniósł sprzeciw. W związku z powyższym, postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2017 r., Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie – uznając, że sprzeciw został skutecznie wniesiony – przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

Powód (...) S.A. podnosił, że dochodzona przez niego wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwanego C. W. należności za usługi telekomunikacyjne świadczone na jego rzecz przez poprzedniego wierzyciela, tj. (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Wskazywał, że teraz przedmiotowa wierzytelność przysługuje powodowej spółce względem pozwanego C. W., albowiem przedmiotową wierzytelność nabyła na podstawie umowy cesji wierzytelności.

Pozwany C. W. wnosił o oddalenie powództwa. Podniósł zarzut przedawnienia, ale także wskazywał, że powód nie udowodnił swego roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 maja 2009 r. pomiędzy (...) S.A. w (...) S.A. w Z. doszło do zawarcia umowy cesji wierzytelności, która to umowa określała ogólne zasady, na jakich nastąpi przeniesienie wierzytelności. Natomiast na mocy porozumienia z dnia 9 grudnia 2009 r., (...) S.A. przelała na rzecz (...) S.A. określoną wierzytelność, tj. pakiet wierzytelności klientów indywidualnych o wartości 12.585.664,40 zł.

dowód: umowa z dnia 15 maja 2009 r. wraz z porozumieniem z dnia 9 grudnia 2009 r. (k. 51-51verte)

Pismem z dnia 4 stycznia 2010 r., (...) S.A. w Z. wezwał pozwanego C. W. do zapłaty kwoty 381,51 zł. W piśmie tym ujęto zestawienie faktur i not karnych składających się na należność główną.

dowód: pismo z dnia 4 stycznia 2010 r. z dowodem nadania (k. 54-55)

Powyższych ustaleń dokonano na podstawie dokumentów, dołączonych przez stronę powodową do pisma procesowego z dnia 10 lipca 2017 r. wniesionego już do Sądu Rejonowego w Ciechanowie.

Wskazać należy, że powód nie dołączył umowy łączącej pozwanego (...) S.A. w W.. Powód nie złożył także faktur i not odsetkowych, które obejmowały poszczególne należności składające się na kwotę dochodzoną pozvem.

Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Pozwany C. W. kwestionował istnienie dochodzonej pozvem wierzytelności. Mimo tak postawionego zarzutu, powód nie udowodnił, że pozwanego i (...) S.A. w W. łączyła jakakolwiek umowa. Nie przedłożył umowy, ani nie zaoferował innych dowodów na potwierdzenie istnienia tej umowy. Powód, na którym spoczywał przecież ciężar udowodnienia tych faktów – bo na nim ciążył obowiązek udowodnienia faktów, z których wywodzone są skutki prawne (art. 6 KC) – mimo zarzutów pozwanego, nie wykazał więc istnienia tej pierwotnej wierzytelności, którą miał nabyć.

Przedłożenie tej umowy ma też takie znaczenie, że pozwala zweryfikować, czy poszczególne należności składające się na dochodzoną w pozwie kwotę, zostały ustalone prawidłowo, zgodnie z umową. Bez zapoznania się z treścią umowy nie można rozstrzygnąć, czy pozwany był w ogóle zobowiązany ponosić jakieś bieżące opłaty, a jeżeli TAK – to w jakiej wysokości. Zresztą nie dołączono również tych poszczególnych faktur i not odsetkowych, z których mają wynikać te poszczególne należności wymienione w pozwie. Tak więc nie wiadomo nawet, czy pozwany rzeczywiście został obciążony tymi należnościami, jakie były terminy płatności i kiedy mogły ewentualnie stać się wymagalne.

W efekcie oczywistym jest, że wobec nie udowodnienia istnienia tej wierzytelności, która miała pierwotnie przysługiwać (...) S.A. w stosunku do pozwanego C. W., roszczenie nie mogło zostać uwzględnione.

Nie dołączenie umowy, poszczególnych faktur i not księgowych uniemożliwia ocenę zasadności zarzutu przedawnienia, ale w tej sytuacji dalej idącym zarzutem – skutkującym, co wskazano wyżej nie uwzględnieniem roszczenia – jest zarzut nie wykazania jego istnienia.

Niezależnie od powyższego, w ocenie Sądu powód nie udowodnił, że nabył jakakolwiek wierzytelność wobec pozwanego C. W..

W porozumieniu nr 5 z dnia 9 grudnia 2009 r. (k. 51verte) nie ma wzmianki o tym, że doszło do nabycia tej konkretnej wierzytelności. Jest tylko ogólnie tam opisane, że przedmiotem umowy zbycia wierzytelności jest „pakiet wierzytelności klientów indywidualnych”. Nie ujęto w tym porozumieniu, co wchodzi w skład tego pakietu, jak również

nie odniesiono się w jego treści do jakiegokolwiek załącznika (wykazu wierzytelności). W tej sytuacji wyciąg z wykazu wierzytelności znajdujący się na karcie 52 nie może być uznany za część tego porozumienia (umowy).

W tej sytuacji nie można uznać, że powód skutecznie nabył jakąkolwiek wierzytelność wynikającą z w/w porozumienia (umowy z 9 grudnia 2009 r.), a w konsekwencji nie wykazał nawet, że posiada legitymację czynną do występowania przeciwko pozwanemu C. W. z pozwem o zapłatę. Jeżeli bowiem powód występuje z pozwem, którego przedmiotem jest wierzytelność przysługująca pierwotnie innej osobie, musi wykazać, że taką wierzytelność rzeczywiście nabył.

Z tych względów powództwo zostało oddalone.

O kosztach procesu orzeczono, zgodnie z zasadą określoną w art. 98 KPC i zasądzono od powoda na rzecz pozwanego koszty procesu, na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 60,00 zł i koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji wyroku.